

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Lange, Louise FRA: Lange, Julius Henrik (1870-07)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Lange, Louise FRA: Lange, Julius Henrik (1870-07)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 47. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000030.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

TIL SAMME.

[Dresden, Juli 1870.].

Det er virkelig paa Tide, min Skat, at du kommer ned til mig for at staa mig bi mod Rejselivets Fristelser, s. 48ligervis som man ser de brave Bønderkoner paa Teniers's og Ostades Billeder komme og tage deres Mænd i Kraven for at slæbe dem bort fra Kroen. Henrik Ibsen er min Ulykke hernede. Jeg fortalte dig sidst, at vi i Onsdags havde siddet og soldet ude paa et Ølsted i Nærheden af Byen; nu igaar (Lørdag) Eftermiddag, da jeg just vilde gaa ud for at besøge ham, mødte jeg ham paa Gaden. Jeg sagde, hvad min Hensigt var; men han forklarede, at det var unyttigt, da der ikke var nogen hjemme. Han talte med nogen Højtidelighed om, at han havde saa meget at bestille, saa jeg tænkte, det var bedst at lade Manden have Ro. Men da jeg vilde skilles fra ham, foreslog han dog, at vi skulde gaa en lille Tur langs den ene Bred af Elben; der var saa smukt, og det havde jeg vist ikke set. Med Fornøjelse, jeg havde ikke bedre at tage mig for. Saa gik vi da langs Floden, og der var virkelig meget smukt. I nogen Frastand hen ad Bjergene ligger der en stor Bygning, og jeg spørger ham, hvad det monne være. Det var »Waldschlösschen« ; det havde før været et Slot, nu var det købt af et Aktieselskab, som havde anlagt et stort Bryggeri dér; og saa begyndte han med en vis Videnskabelighed — thi i Ølvæsen er Ibsen virkelig videnskabelig — at udvikle mig denne Fabriks store Betydning, dens uhyre Afsætning og de fortrinlige Egenskaber ved Waldschlösschens Øl, som han foretrak for ethvert andet. Der var ogsaa et storartet Beværtningslokale deroppe. »Men saa spise vi naturligvis til Aften der,« sagde jeg. — Ja, nej, han skulde egentlig hjem, Klokken var saa mange osv. — Men vi gik da imidlertid hen ad Vejen, og det var let at se, at det var Bisens faste Beslutning at søge derind. Førrige Gang havde han betalt hele Gildet; jeg fandt, at det nu var en Gentlemans Pligt for mig at være Vært. Det var ikke synderlig dyrt, men det paadrog mig svære Forpligtelser i Betning af at spise og drikke, som jeg, der ikke er stærk i Aftensmad og svag i Øl, havde noget vanskeligt ved at indfri. Jeg tror virkelig — med Skam at tale om —, at vi hver tømte vore 5 Seidler Øl; saa du ser, jeg udvikler mine Evner i den Betning med en saadan Hastighed, at jeg selv begynder at frygte for, hvor det skal føre hen. Forøvrigt vare vi uhyre konversable, jeg har aldrig oplevet Ibsen saa elskværdig, og Tiden gled omkap med Øllet og Maden. Henad 11 s. 49gik vi hjemad og vare meget begejstrede og i Perlehumør, i en saadan Grad, at jeg idag har en svag Fornemmelse af Hovedpine. Dog befinder jeg mig ellers meget godt og skal nok røgte mit Kald paa Galleriet ordentlig i de stakkels 3 Timer, som en karrig Bestyrelse indrømmer Publikum om Søndagen. Jeg maatte love Ibsen igaar at gaa med ham engang gennem Galleriet, da han, der har levet her i 2 Aar, er saa uvidende i det, saa det er en Skam. I det hele taget, hvor megen Interesse han end har for Kunst i Almindelighed og for Kunsttheorier, som han altid gerne taler om, er det lidt forbavsende, hvor uudviklet hans Organ er for rigtig at forstaa et Kunstværk, og hvor ringe Drift han har til at se noget saadant. Det var egentlig min Begejstring for enkelte Ting deroppe, som vakte hans Lyst til at gøre nøjere Bekendtskab dermed; de vare ham i Grunden rent fremmede. Men jeg kan skam godt lide ham! — Forresten har jeg været paa Galleriet saa meget som muligt. Levvel, min elskede!

Din
Julius.